

■ Adil Mirseyid

Mərhum şairimiz Adil Mirseyidin bu günə qədər çap edilməyən şeirləri və qiymətli rəsm əsərləri ilk dəfə "Kaspi"nin ədəbiyyat əlavəsində

CƏNNƏTİN QAPISINDA

yuvalarını dağıtdığım qarışqalar
daş atıb vurduğum quşlar
sevib unuttuğum qızlar
namaz üstündə ağlayan ana
öldümdən o tərəfə kəfən mövlana
torpağa diz qoyub əkdiiyim ağac
kim alar məni ölümün əlindən

ağlamaq istəyəndə şeir oxuyuram
ya da müasir incəsənət muzeyinə ge-
dirəm
bir fincan qara qəhvə bir siqaret
bir gözəl qadın bir mücərrəd rəsm
nədənse bir şey qırılır içimdə
nədənse titrəyir səsim
kim alar məni ölümün əlindən

gəzib gördüyüm şəhərləri xatırlayıram
məscidlər sinaqoqlar provaslav kilsəsi
orqan musiqisi fleyta naləsi
meydanlar fəvvarələr heykəllər
göyərçinlər
dərd uçub qonur çiynimə
dili lal qulağı sağır
kim alar məni ölümün əlindən

bir müjdə gözləyirəm bir müjdə
bir telefon zəngi bir məktub
bir söz bir təbəssüm bir nar çiçəyi
ya dənizin ötəsindən gələn bir bulud
ya tanrı dağlarından əsən rüzgar
ya bir yağmur mələyi
kim alar məni ömrün əlindən

UZUN GECƏNİN ŞEİRİ

bəzən yağzallarda qatar gecikir
hardasa dağlarda bahar gecikir
gecikmiş məhəbbət romanları var
aynada xatirə dumanları var

mən şeir yazıram gecə yarısı
sancır ürəyimi bir bal arısı
ağlama gözünün yaşlarını sil
gecəyə qar yağır umrumda deyil

hani rahatlığım dincliyim hani
o qafası sərxoş gəncliyim hani
mən sənin ömründən çıxıb gedərəm
alınma bir güllə sıxıb gedərəm

pəncərə önündən bir kölgə keçir
mənim gümanımdan bir bəlkə keçir
çox uzun bir gecə dekabr ayı

sanki gülümseyir oyuncaq ayı
gəl otur yanımda səssiz sədasız
ayrılaq bu gecə qansız qadasız
son dəfə bir şeir oxuyum sənə
hər şeyi təzədən başlayaq yenə

EŞQ GÜNAHI

sənin gözlərinde eşq günahı var
bilirəm ayrılıq izləyir bizi
haralardan əsdi bu qara rüzgar
sanki bir fəlakət izləyir bizi

bir yol ayrıcında üz üzə durduq
qarşıda uçurum arxada boşluq
biz gül yarpağında bir yuva qurduq
sevda dediyimiz gözəl sərxoşluq

nə durmusan bir hava çal çal aşiq
ürəyimiz parçalanır axşamlar
olum ölüm arasında qalmışıq
səsimizə hay vermədi adamlar

bu nə dərdi umud yoxdu sabaha
yandırdılar mənim isti yuvamı
dur bir ruhani çal ölürem daha
qiyamətə saxlamışam davamı

AYAN ÜÇÜN DAHA BİR NƏĞMƏ

allah elə bilirdim
ömür uzun bir yoldu
gözümü yumub açdım
bu dünyaya nə oldu

nə oldu birdənbirə
göyüzündə qaçdı ay
qaranlığın qoynunda

uçdu uçdu uçdu ay

bilmədi ayrılıqdan
dəli olacaq könlüm
mənim izimə düşüb
gəlir qanadlı ölüm

ilahi yorub məni
bu enişlər yoxuşlar
nə şairlər xoşbəxtidi
nə ağaclar nə quşlar

QÜRBƏT HEYVASI

qürbətde özləmişəm
məmləkət havasını
rəngindən tanıyıram
mən Ağdaş heyvasını

bir fincan qəhvə gətir
bəxtimdən qara olsun
pəncərəni aç payız
axıb sinəmə dolsun
bir yağış yağdır oğlan
bir pəncərə önündə
mən qürbətdən gəlirəm
sarı cümə günündə

soyuq axşam qüssəsi
divarlara yapışır
haradasa bir qərīb
qədəriylə çırpışır

o nə məni tanıyır
nə də artur rembonu
bir bulud yer üzündən
alıb aparır onu

istanbul nəğməsi

dənizdə gün batırdı
mavi nisan günündə
martı quşları uçur
başımızın üstündə

neçə yol ölüm ilə
gəldik burun buruna
gecikmişəm bu axşam
son dəniz vapuruna

barları dolaşıram
həsretinlə qol boyun
gəl apar məni burdan
sona yetsin bu oyun

nə doğmadı nə yaddı
ay ulduzlu bu şəhər
minarələr oyaqdı
gecə səhərə qədər

GECƏ QATAR UZAQ YOL

şəhərin son evləri
uzaqda qalıb indi
qatarın fit səsindən
yaz gecəsi diksindi

boylanıb aya baxdım
qatar pəncərəsindən
amma işıq gəlmirdi
göydən ay hücrəsindən

hardasa çay axırdı
hardasa it hürürdü
gözlərim oyaq idi
ruhum yuxu görürdü

könül başqa oyunu
get ölümə hazır ol
mən fatalist adamam
gecə qatar uzaq yol

PİTER BREYGELİN RƏSMLƏRİ ÜSTÜNƏ

mənim taleyimdə xəncər yarası
ana duası var mənim ruhumda
bu dünyada olum ölüm arası
ikicə addımdı gördüm yuxuda

yuxumda breygel mənzərələri
və göylərə qalxan sirli nərdivan
qanımda peyğəmbər zəlzələləri
atar damarımdan fışqırır zaman

amma mən zamanla heç uzlaşmadım
yeddinci əsrdən gəlirəm indi
tanrı dağlarında qanad açmadım
petrol şəhərində ölürem indi

ilgəyi boynuma keçirin dostlar
ölüm məlhəm olar dost amacına
başımın üstündə dar ağacı var
saxsağan qonubdu dar ağacına

